

Skogsrå.

Ja ved menna, som ha mött skosnuna o säl ha
ja rågt na traj gånga.

Ajn söndeskvajl hade ja o min gäbbe vatt hos
ajn törpare. När vi skulle gå mod hemmet, ble min man sa villada.
Han velle bara gå ner mod ett kärr. Men te slut sa ja: "Nä du ä in-
te vettia faa. Nu ska du lya me anten du vell ella inte." O då feck
ja hanom te o gå mä på dä anra hållet. Men då hörde vi nöt grina
bagom oss. Hade ja inte hjälpt min gäbbe där, sa hade bå han o ja
sänkt oss i kärret.

Ajn gång skulle min hea Albert o ja gå o ploc-
ka krösen. När vi kom te stora väjn, ble ja sa villada. Ja geck mod
fel väjaskäl. Ja kände inte igen nönting. Då geck ja in i Fröatör-
pet, o när som ja kom ud därfrå, ble allt vänt te rätta igen.

Ida o ja va å o plockade krösen, o då mä ble
ja villada. Ja hade ajna röa kläsköfte, o ja sa: "Ja ska vännä den,"
o gjoa dä, o sin ble allt rätt.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2771

Skogsrå.

Skogssnuvan.

Ajn gång ble ja villada,sa ja rågte inte te fårabona. O på samma ställe hade ajn törpare fått gå ajn hajla da mä ajn fajn ve fram o tebaks,sa villada va han.

Djurlägare Sjöberg skulle ria te Nydeboa. Då förvillade skosnuna hanom,sa han kom nea i ett kärr. Han så na sa grant,sa grant. I synen va hon sa grann,sa grann,sa han allri sajt ajna mänske sa grann,o grinade gjoa hon. Men på ryggen va hon precis som ett bagetru. Djurlägaren vajnde kläana,o sin rågte han rätt igen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2771

Trolltyg.

Ve Jonasa pöl va där nöt tröllty. Ajn käring, som gått förbi där, ble sa sjug o meste talförmågan. O när som vi körde där förbi mä hajstarna, börjte di rajsa se o frajsa, o vi feck dom inte därfrå udan gönom o laja dom.

Trolltyg.

P.H.
Rinken led
Kopierad från
1930

4

Uppm. Pertha Johansson
Jämsköpby
Ben. Fugaryd Friska
f. 1857 i Nyfelöda

Vattenväsen.

I Kullan där va ajn backe in te ajn sjö, där glöt-
tarna brugade lega. Ajn gång så di ajt kreaturshude i sjön, o då
ropte ajn å dägana: "Saj där ä necken." Men sin ble dä sa illa mä
henne.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2771

Vattenväsen.

Näcken.

Draken.

Ajn gånbe i Lönsboa söjn va ude o slo grajs. Då feck han se ajn hög mä penga, som blängte sa vett o skimrade som selva. Då va dragen, som vajtade sina penga o solade dom. Gånben han kastade did lien, för dä va stål te den, o dä tar bott majten frå allt trollty. Sin ropte han på di anra slåttakarana, sa di hjalp hanom. O di plockade ajn hajla påse full mä penga, köbapenga va dä bara, sexstyvra o tocke därna. Men di va sa gamla, sa di gällde inte. Sin to faa dom te banken i stan.

När ja va så där ajn tjue aa, o vi bodde där i Nydeboa, skulle vi ajn gång te brönnen o hämta vann. Då kom dä nåt farane över oss precis. Dä va som ajn tosk mä ajt tocke dära hude sa rälia stort, o gabade gjoa han, o dä susade sa rälet. Sin slo han nea i Egebacken. Faa sa, att dä va dragen.

Övernaturliga djurväsen.

När faa o' ja o Ola geck hem frå ajn begravning i Nábbe-
boa, o dä va skämt, så ja ajn bruna hånn, inte sa stoa, gå precis
linjerätt framföa faa. Ja trodde, att faa skulle trampa på hanom,
sa ja skreg te hanom, men ingen udan ja så hånnen. Ve ajt väjaskäl
va han precis som försvånnen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2771

Övernaturliga
djurväsen.

Hund.

Gengångare.

På Martins gaa i Skälmershult ha Martin hogget å hut på sin käring. Sin såldes gaan, o han flöttade te Kulla, o där skåd han se. Den nye ägaren rev gaan men inte stallarna. Sin dess kan man få höra om kvajlarna precis klockena nie liasom ajn vajn mä gammiringa köra öva gaasplanen o sin å förbi vaa gaa. Om ajn hal-timma ella så komma han tebags igen. Men iblann, när som ja majnt o gå nea o fräja, hä dä va för nöt, då varken hörde ella så ja nön-ting. Annas kan man höra dä den da , som i da ä. Ajn mörn lå där ajn stoa blöpöl i hajstastallet, där som gaan va reven. Men detta hade inte alls hörts å, fönn gaan va reven, udan dä att iblann om nättana hade ägaren, den nye ötte Martin, hört precis att nån geck mä träsko i köget o öppnade skåbadörrn. Dä hördes nana nätta å ra.

Tecken och tydor.

När ajna mänske sänkt se, to man reda på då stället
gönom o ro ud mä ajn tocke. Där som liget fanns, gol tocken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2771

Tecken ochtydor.

Huvudlös gubbe.

När som ja va ajn töl, trettan aa, va ja mä o rajste te julotte fra Nydeboa te Körkhålt. Dä va sa fröset o sa klart o sa månaljyst. Då så ja ve väjakanten ajn gåbbe stå mä armana i sian, o han hade inte nöt hude.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2771

Huvudlös gub-
be.

2771

Trollpacka.

Ajna koinne, som hajte Bodel, brugte seda ve väjakanta-
na o molka trajstava o skriga: "Alla mjelk te mina bötte, alla mjelk
te mina bötte." O därföa feck inga anra nöt smöa, när di kärnte.

Trollpacka.

2771

Lyte.Lyte.

Ajna koinne hade ajn aasgammal hea, som hade ajna knude pa halsen, större än bönnen på ajn kaffeköpp, sa hut hängde nea pa ajseln. Ja kom opp där ajn gång, o ja sa dä va lyde, för henna gånge hade hatt ajna bule pa näven, som hon hade velat stecka hål på. Men koinnan bodade dä gönom o stecka hål på ringfingret, för dä ä lägefingret, o sin smörja knudan mä blot, som rann frå fingret.

När min pöjk Adolf va sa där ajn traj aa gammal, märte ja, att han hade ajt stoat pigget saa i hut. Ajn kvajl, när ja lajt me, tyckte ja, dä va nån som sa te me, att pöjken hade lyde. För strajs innan han föddes, hade ja gått förbi märrna därhemma, o hon hade fång o ble sjug o sparkade mä bajna o slo mä hut. Men ja skar märrna i örat o blannade henna blo mä mett eget blo frå ringfingret o smoa pa saat mä daj. O strajs ble dä ajna tynna hinne oanpå saat, o nu ä dä bara ajna oida fläck i hut.

Mina dotta Hanna hade ajt hajlt tju oida fläcka, sa stora som femöringa i hut. Ajn gäbbe sa, att dä va lyde, o att faa hade slängt ragefra på me. O ja hade verkligen gått näa min man, o han hade smoot se mä ragefra i haat. Då sa ja: "Toi, din utiga." Men sin smorde vi dägena mä lide å farsa ragefra o blannade lide i drecka, som hon feck ta in. Sin geck fläckana bott, o där väjste haa mä.

Ajna koinne hade ajn hea, som va sa saria o taggida på halsen. Dä va lyde, för morna hade blett rädda för ajn orm, som ~~som~~ ajn ann slo ihajl. Men då to di ajn ormkäpp, ajn käpp, som di slat ihajl ajn orm mä, o la hälten å den i ongens vagga, o anra hälten brände di opp. Askän la dom i vann, o sin feck ongen drecka å dä. Dan ätte törrades dä taggida saat o ble sa bra.

Ajna koinne hade ajn onge, som feck lyde, för att morna hatt ajt fröset ki inne hos se. Ajn gång, strajs innan ongen skulle föas, så hon kiet slänga mä hut. Sen slängde ongen hut te sian liadant o skreg. Men ongen feck ta in stötta bajn å samma ki, o sin ble hon bra.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2771

rak-talder

hilling

Sjukdom.

Ja hade sjöttan vårta på ajna näven i vintras. Men när ja va på begravning i Jämse körke,geck ja in i vänghuset /vapenhuset/ ,just som di ringde i körkklockana o sa traj gånga:"Nu ringa dä för mina vårta." O sin dröjde dä inte menna da,fönn alla vårtana va botte.

Sjukdom.

Vårtor.

M.
Prestens Ord.
Kyrkobygge
1930

14
Ben. Ingemar Jansson
Född 1897 i Ny Tebodde
Aukt. av Rolf Jansson

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2771

Kyrkobygge.

När di skulle te o bygga körke, skulle di lassa verke på ajt paa toillingossa o lä dom gå, tes di stannade å se säl. På dä stället skulle man bygga körkena.

På ajt ställe hade di börjt bygga ajna körke, men haa mörn va alla stajana o alltihob botte. Sin läd di ajt paa toillingossa köra iväj mä verke, o där som di stannade, byggdes körkena.

Kyrkobygge.

twilling olat